

- 1 @Moderador: Primer la càmera. Bueno, primer la càmera, és un mòbil.
2 Algú pot dir algo?
3 @Persona 10: Sí, podem parlar. Sí, estem parlant.
4 @Persona 5: Per veure si funciona.
5 @Persona 10: Funciona bé?
6 @Moderador: No.
7 @Persona 5: Si yo no soy tímida.
8 @Persona 9: Ho hem de fer tot així?
9 @Persona 10: Hem de parlar més ràpid o com va?
10 @Persona 7: Potser més fort.
11 @Moderador: No, no, no. No és qüestió de parlar fort. És qüestió de que gravi bé.
12 Parlem una mica...
13 @Persona 5: Però grava la veu, no, això?
14 @Moderador: Sí, però vaja...
15 @Persona 10: Però no grava. O sí?
16 @Moderador: Sí.
17 @Persona 8: Però no grava si....
18 @Persona 5: I això ens rep?
19 @Moderador: També estem gravant per triplicat, vale?
20 @Persona 5: D'acord.
21 @Moderador: Em pots fer un "aplauso" al costat del mòbil?
22 @Persona 5: Sí, i tant. Ara mateix?
23 (Aplaudiments)
24 @Moderador: Un.
25 @Persona 5: Ai!
26 @Totes: (RIUEN)
27 (Aplaudiment)
28 @Moderador: Vale.
29 Vale. Benvingudes. Ara començarem, ara mateix. Gràcies per venir. Bon dia. Avui hem vingut aquí a fer un grup de discussió sobre com percebem nosaltres la representació que fan els mitjans de comunicació sobre la diversitat funcional.
30 Primer de tot us tornaré a explicar el que hem vingut a fer. Tot seguit farem una roda de presentacions i, llavors, farem el debat. Vale?
Jo soc Roger i estic finalitzant un màster de mitjans, comunicació i cultura a l'Autònoma, a la Universitat Autònoma. Com a persona amb diversitat funcional he decidit aprofitar el treball de final de màster per estudiar un tema que m'interessa molt: la relació dels mitjans de comunicació amb la diversitat funcional. M'interessa conèixer com veieu la imatge, vosaltres, que ofereixen els mitjans de comunicació de la diversitat funcional. Hi ha moltes investigacions sobre el tema però molt poques pregunten directament a les persones del col·lectiu i, segurament, som les que més hi tenim a dir. Recordar-vos que aquesta sessió s'està gravant. Això es fa, la gravació, amb finalitats de transcripció, per què és un treball acadèmic i es transcriurà. En cap cas s'en farà difusió audiovisual o així. Sapigau que és confidencial tot el que diem aquí.
Jo soc el moderador i conductor del debat, així que no intervindrà massa. Aquí hem vingut a expressar les opinions. Totes les opinions són vàlides. No deixeu de dir, ningú té la veritat. Cadascuna que parli en la llengua que vulgui. Jo ho faré en català per què és la meua llengua materna i m'és molt més pràctic, però cadascú que parli en el que se senti més còmode. Aconsello que cadascú parli en la llengua materna. Us agrairia que féssiu l'esforç d'argumentar el que dieu i parleu amb respecte cap a les altres, respectant els torns de paraula. Com que farem una transcripció, si us trepitgeu, si parleu totes alhora, no s'entendrà res i no serà útil. Per últim, aquí hem de parlar totes: no monopolitzem la paraula.
@Persona 10: Que ningú es quedi sense parlar.

- 35 @Moderador: Exacte. Hem vingut totes a parlar i ser escoltades. Procedirem a la roda de
 46 presentacions per poder-nos dirigir les unes amb les altres. Us podeu canviar el nom,
 47 com és confidencial. Responen quan us diguin el nom que heu inventat. Per exemple, jo
 48 començaré presentant-me per fer un exemple: jo em dic Roger i soc de Barcelona.
- 36 @Persona 5: Jo soc Persona 5 i soc de Barcelona, també.
- 37 @Persona 6: Jo em dic Jessi i soc de Barcelona
- 38 @Persona 7: My name is Daniel and I am from Reus.
- 39 @Moderador: Només podem parlar català o castellà.
- 40 @Persona 7: Com has dit que podíem parlar l'idioma que vulguem. Em dic Dani i soc de
 Reus.
- 41 @Persona 8: Jo em dic Aura i visc a Sant Cugat.
- 42 @Persona 9: Jo em dic Àlex i visc a Barcelona.
- 43 @Persona 10: Jo em dic Persona 10 i visc a Barcelona.
- 44 @Moderador: Vale, ja està. Ja podem començar el debat pròpiament dit. Una pregunta
 molt oberta. Si algú vol que l'entomi: com veieu la imatge que ofereixen els mitjans de
 comunicació de la diversitat funcional?
- @Persona 6: Què entens perquè és (inintel·ligible 6:06) aquella imatge?
- @Moderador: Per imatge entendríem...
- @Persona 7: La visualització potser.
- @Moderador: Sí, la visualització que ofereixen, la representació que ofereixen.
- @Persona 6: Sí, sí. Però us poso un exemple: jo ara estic treballant en una obra de teatre
 i el director és l'Alberto San Juan. Són set actors i quatre tenim diversitats funcionals.
 Dos parlen perfectament però dos tenim problemes comunicatius i l'altre persona té una
 diversitat intel·lectual. A l'hora de fer entrevistes demanen primer la gent que es
- 50 comunica millor i (inintel·ligible 8:00). Fa dos dies jo vaig posar amb Alberto i em van
 dir que totes les opinions eren vàlides.. El problema és que aquella entrevista pot ser més
 moguda o menys perquè la meua veu de vegades posa a la gent una mica nerviosa
 perquè no m'entenen. Però per fer les fotos per publicitat sí que servim. El problema per
 mi és aquest: la meua imatge val per vendre però no val per fer una entrevista, i jo soc la
 mateixa persona.
- @Persona 7: N'estic completament d'acord. I de fet és una opinió que jo també tinc.
 Quan dius que nosaltres som la imatge perquè jo, per exemple, em fixo en certs anuncis
 o en certes pel·lícules. Per exemple les pel·lícules fan representació, ara, dels col·lectius
 que jo crec avui en dia estan més de moda. Potser fan representacions de col·lectius de
 lesbianes, de transsexuals, de gais, de tot això. I llavors les pel·lícules intenten
 publicitar-ho. Per tant, de semblar que és una pel·lícula més inclusiva ho mostren. Però
 jo fins a cert punt no sé si senzillament tenen la voluntat de mostrar-ho i ja està o si
 realment tenen una, o sigui.... Jo el que dubto és amb quina voluntat ells en fan un ús
 d'aquesta persona amb discapacitat. Si és només un fet per donar una bona imatge per
 netejar-se la cara o si realment hi ha una...Saps?, al darrera.
- 51 @Persona 6: De vegades sí i de vegades no.
- 52 @Persona 7: Clar, és això el que et dic: jo no ho sé, no ho sé.
- @Persona 8: És com que pot haver-hi de tot, perquè a mi de vegades també em passa.
 Vull dir, jo porto des dels dotze anys estudiant teatre i fent teatre i és com....A mi m'han
 dit moltes vegades: "sí, però és que necessitaràs ajuda per tot el que vulguis fer, per totes
 les teves tasques de direcció i així". i Jo dic : " No és el mateix que jo pugui escollir el
 meu equip i saber amb qui dirigeixo o saber qui em gestiona l'equip que no que vingui
 una altra persona o una altre director i hàgim de ser dos directors perquè tu no confies en
 la meua capacitat de decisió o direcció de les coses". Jo tinc capacitat de decidir i de
 saber cap a on vull anar i em fa molta ràbia que potser treuen personatges per persones
 en cadira de rodes que no tenen aquest tipus de diversitat i, llavors, em quedo: quina
 visualització estàs donant si a la mínima que aquests personatges es poden aixecar i
 ningú entendrà que, potser, per persones que no es poden aixecar poden actuar el mateix
 perquè ho han viscut i ho viuen cada dia realment. Si no entenem que la inclusió i

53 l'accessibilitat han d'estar un cop tu entres... és a dir, que puguis fer de tot. D'acord que
t'han d'ajudar però tu pots decidir fins a on vols que t'ajudin o has de tenir la capacitat
de poder decidir fins a on vols que t'ajudin si és que pots. El que passa és que jo no
només vull ser una imatge: "vale, som molt inclusivament perquè tenim una persona..." Sí,
60 però després la involucres en coses de decisió? O és que tu has de decidir com vol portar
el seu paper perquè ho ha decidit algú altre i no tens en compte el que ella pensa tampoc.
Ja està bé d'incloure ...Només estàs fent servir la seva imatge per dir: "mira que inclusivament
soc". Però tampoc...o potser no et tornen a cridar o no et diuen res més perquè tampoc
els interessa. Costa molt trobar perfils que diguis...Per exemple vaig en cadira de rodes i
puc fer aquest paper igual que una altra persona. jo penso que els personatges en sí de la
61 tele tampoc els defineix tant el cos. No és el mateix, però jo puc fer alguna sèrie que
62 vagi caminant i no tinc perquè dir: "el meu personatge sempre va en cadira de rodes",
perquè en realitat això és el que em passa a mi però potser al personatge li passen altres
coses i no es veu tant... Perquè només volen en plan "personatge en cadira de rodes".
Puc fer moltes més coses i no m'ho preguntes.

54 @Moderador: Heu tret un tema que volia parlar amb més....El tenia apuntat a la tercera
pàgina o així.

55 @Persona 10: Ha sortit ja.

56 @Moderador: Sí, ha sortit ja però ens hem desviat, però bé. Com us sentiu quan hi ha
63 una persona, per exemple Mario Casas fent de....

57 @Persona 10: De persona en cadira de rodes.

58 @Moderador: Sí. O quan una persona interpreta un paper que no és.

65 @Persona 6: Jo penso que això està en procés de canvi perquè ara s'estan obrint les
portes a la gent amb discapacitat a actuar. I en això hi ha un debat.

@Persona 9: Com barrejar però crec que els mitjans... És com sempre, com qualsevol
cosa: està molt bé que per fi surti més i sigui més presencial la diversitat però hi ha com
una mena d'idealització poètica. Surt aquí la persona, mira-la, ha ha ha, que feliç és.

@Persona 7: Queda millor.

@Persona 9: I ja està. Queda molt bé, però no només queda bé, sinó que dona una
imatge molt poc realista a la gent que no és diversa. Tu vas i els hi preguntes i ells no
tenen ni idea. No saben. No pots fer-te una idea de com és una persona diversa si no en
coneixes cap. Però està bé que ho comencin a obrir perquè així sí dona a lloc.

@Persona 6: El problema per ells són les hores de rodatge.

@Persona 5: És la què?

66 @Persona 8: Que el problema està en les hores de rodatge perquè de vegades potser si
tarda més o... Per exemple a mi em passa és que, si jo necessito una altra persona per a
67 que m'acompanyi a fer activitats o el que hem vingut a fer aquí, he d'encarregar-me de
trobar a la persona per a que m'acompanyi unes hores. No ho entenen molt bé. Jo puc
interpretar o puc fer el paper que necessites però per fer-lo jo necessito una altra persona
que em pugui ajudar a mi a poder sortir de casa meva perquè si no, només ho podria fer
68 l'actor que jo conec.

@Persona 9: Quan hi ha algun problema ja li fan "uf, no".

@Persona 8: És com: "m'estàs dient moltes coses alhora", com: "m'estàs posant moltes
traves" i penso que no s'hauria de veure així. S'hauria de veure com una oportunitat.

@Persona 10: Aquestes coses, fins i tot a la tele i tot això, s'hauria de començar a fer. Si
es necessiten moltes més coses o tenir més ajudes això hauria de ser així per veure com
és la realitat. O sigui, que sortís així, que s'adonessin compte tots els professionals de la
tele i tot el que és l'audiovisual. Haurien de saber aquestes coses i si costa més diners
doncs costa més diners. El que sigui. Però com a mínim que es veiés quin és el problema
de mostrar tot això. La mostra de la realitat en aquests temes.

@Persona 5: Falta informació. Per a mi aquesta és la base. Falta molta informació per
tothom. Tothom que no pateix, ja sigui...Bé hi ha de molts tipus i cadascú nota unes
coses i se sent d'una manera, però ha d'arribar més informació a la gent que no es veu en

- 69 aquestes situacions per poder entendre, perquè sinó fan visualització i segons el que
veuen decideixen una o altra cosa, i això no ha de ser així.
- 70 @Persona 6: Per exemple, jo vaig estar fa poc, tres mesos, a Madrid treballant.
Necessitava un pis adaptat a les meves necessitats. Només vaig demanar un lavabo
adaptat i una vitroceràmica. Per ells va ser un munt. Em va costar molt fer entendre que
això per mi era bàsic. Per ells era un privilegi.
- 71 @Persona 9: Després una estrella de rock diu que vol trenta roses del Mississipi i li
porten. Llavors aquí ningú es cansa.
- 72 @Persona 8: Comencen per aquí. El problema és que si tu ja no pots accedir al teu espai
o... Per exemple, aquest cas que comentava. Si tu has d'anar fora a viure en un lloc
també s'hauria de veure com és aquella ciutat perquè ho puc fer jo, però si hi ha un
equip que s'encarrega d'això millor que s'encarreguin ells i que tu tinguis la seguretat de
79 que si tu dius: "necessito que hi hagi una rampa" no hagi d'arribar i dir: "no hi ha una
80 rampa, com ho faig?" A qui busco? Moltes vegades m'ha passat això de que et diguin
81 que és accessible i després arribes al lloc i hi ha un esglaó. I tu en plan de: "esteu veient
que no puc passar, no? Ja he gastat el meu temps en venir aquí i ara em fas tornar per no
fer l'activitat que havia de fer que potser em venia de gust. Potser no són temes que
haguem de fer nosaltres, sinó que si hi ha una responsable d'això haurien d'assegurar-se
que tot estigués accessible perquè si no jo ja no puc fer el que anava a fer. Potser això és
important.
- 73 @Persona 6: Això és impossible perquè la persona no en té ni idea.
- 74 @Persona 9: No en té ni idea. Però aquí la comunicació és important.
- 75 @Persona 8: Sí, però si tu li dius, si ho comuniques i penses que la teva part l'has fet bé
i després no hi ha un retorn i et posen moltes pegues és com (inintel·ligible 21:10)
perquè llavors un altra persona que anés caminant no tingués cap problema i 'agafarien a
la primera perquè algú que té un cos diferent, que no s'assembla a la normalitat, li posem
tantes pegues. És una persona tan vàlida com l'altra, l'únic que no ha nascut
normativament.
- 76 @Persona 6: Per mi es tracta d'informar, així també es pot aprendre.
@Persona 8: Sí. El problema és que tampoc es paren molt a preguntar-te: "què
necessites?" . És com: "pots fer això?". Si els hi comences a dir: "mira necessito x horari
o x..." ja comencen a dir: "ens demanes moltes coses". I jo dic: "no és que ho demani,
és que ho necessito perquè potser no et puc fer la feina bé si no tinc això".
@Persona 7: Jo crec, bé, el que deia al principi, que senzillament és una voluntat de
netejar-se la cara, de quedar bé, perquè no hi ha un interès de fons real.
- 84 @Persona 5: No hi ha interès.
- 85 @Persona 10: Falta molt per això.
- 86 @Moderador: La pregunta...és molt interessant el que heu dit, no ens hem anat de tema,
87 però la pregunta era...hem resolt altres preguntes que tenia a fer, però la pregunta era si
88 us sembla bé que un actor que no té una diversitat funcional pugui interpretar o,
generalment, interpreti un paper d'una diversitat que no té.
@Persona 9: Tothom creieu que no?
@Persona 7: Jo crec que no, perquè no representa la realitat, és una broma. A mi que un
actor que està perfecte vingui i em representi en un paper, en el meu cas, de persona amb
diversitat funcional en cadira de rodes no em tradueix res perquè, suposadament, aquella
persona ha de sentir i ha de traslladar al públic que l'està veient uns sentiments que una
persona com jo té. I, clar, si aquesta persona no viu aquesta situació òbviament no pot
sentir com jo, no pot expressar els meus sentiments i, per tant, no els pot traslladar a
aquella persona que l'està veient.
@Moderador: I us sembla just?
@Persona 7: No.
@Persona 5: No.
@Persona 10: Jo ara he canviat de pensament.
@Persona 9: Jo no tinc del tot la mateixa idea.

- 89 @Persona 10: Jo he canviat un moment perquè és actor, o sigui, quan ets un actor estàs interpretant el paper d'una altra persona-
- 90 @Persona 5: Sabrà fer-ho?
- 91 @Persona 10: Clar, és saber com ho fa, com en tot. com actor ha de saber com és aquell
- 96 personatge.
- 92 @Persona 5: No ho sabrà.
- 93 @Persona 10: Però com actor ha d'esbrinar molt, ha de buscar molt com seria aquesta persona. No ho sabrà mai, però com actor pot intentar.
- @Persona 9: Tenia una persona la paraula potser. Havia gent que havia aixecat la mà. No sé qui primer.
- @Moderador: No sé, no sé l'ordre.
- @Persona 7: És que és un debat...
- @Persona 9: Jo també he fet teatre, però no tant potser. Però sí que crec que és molt enriquidor per qualsevol persona que fa teatre i és una de les bases que és viure coses que realment no estàs vivint. Siguí una persona amb diversitat o sigui una persona que
- 106 està borratxa en aquell moment o que té qualsevol cosa. Per a mi el problema no és que
- 98 un actor no pugui fer un paper divers. Hi ha gent diversa que també fa papers. On està la llibertat i la inclusió en general?
- @Persona 7: Jo aquí opino que ens estem anant del tema. Una cosa és la llibertat que té
- 99 un actor i una altra cosa és el que representa aquest actor.
- @Persona 6: La meua pregunta seria aquesta: per què no nosaltres podem fer d'un personatge que no està definit per la seva discapacitat? Jo puc ser Paco. Paco té una tenda del que sigui però en el paper no està definit que aquell personatge va en cadira de rodes. Seria el mateix.
- 100 @Persona 7: Bé, és la meua opinió...
- 101 @Persona 9: Pots repetir la pregunta, si us plau? Potser no m'he assabentat.
- 102 @Persona 6: Per què no podem fer papers sense definir que aquest personatge té una discapacitat? Per mi seria el mateix. Som actors igual.
- 103 @Persona 8: El problema aquí jo crec que està en que quan veuen una persona en cadira de rodes... Per exemple, a mi em passa que no em puc aixecar de la cadira. Puc dir que el meu personatge va caminant però la gent el que veurà és una persona en cadira de rodes que està dient: "jo camino". Llavors es queden molt així en plan de... Sí que molaria fer-ho al revés però moltes vegades necessiten especificar-ho molt per saber que hi ha, en els plans de rodatge...com per organitzar-ho. De vegades, tot i que ho vulguem fer, no podem arribar a fer el 100% que faria l'altra persona. Potser agafen una altra persona perquè pensen: "ella pot fer els dos papers i no m'importa que la gent no vegi fins a quin punt s'arriba".
- 104 @Moderador: Diria que aquí no estem interessats massa pels detalls tècnics. Vull dir, és més de psicologia el que estem parlant.
- @Persona 5: Jo per una banda...és que crec que aquesta pregunta és molt amplia. Està molt bé perquè surten molts temes amb aquesta pregunta que has fet. D'una banda, si ho penso bé, penso que si haguéssim de fer un personatge de lo meu per una banda m'agradaria que es formessin i que sabessin que és el que passa i que és el que patim i que tinguessin prou informació per fer-ho bé. Això vol dir que manca molta informació, això hauria de ser per tothom, no només per un actor. Aleshores, seria una manera de començar a que ho tinguin en compte. Si es fa una pel·lícula on surten aquestes coses que surtin reals i de bones, per dir-ho així. Sí que podria ser algo positiu, de que li donin importància a això però ho han de fer formant-se i sabent.
- Això per una banda. Per l'altra penso que hi ha... no em surt la paraula perquè el meu tema és una mica el llenguatge, però la diversitat funcional és molt ample. És molt, molt ample. Aleshores, en aquest cas fer d'actor de certes diversitat funcionals és complicat. Per a mi és difícil fer-ho de totes, perquè la de les persones que patim dany cerebral, com és el meu cas, traumatisme cranioencefàlic, pateixes coses que visualment és difícil identificar. Potser en un cert moment sí, perquè t'expressaves malament, i ara, encara

- 106 que m'expressi malament ara mateix no ho sembla perquè estic tranquil·la i puc, més o
menys parlar, però és difícil. Físicament, per nosaltres, que ens identifiquin i que
128 sabessin els nostres problemes o les nostres afectacions. I això també ho patim.
Aleshores en aquest cas lo del actor no té massa a veure. Està ocult totalment.
- 107 @Persona 10: Això als mitjans no surt.
- 108 @Persona 5: És impossible perquè no hi ha coneixement.
- 109 @Persona 10: Nosaltres som invisibles. Els qui tenim aquestes... És en cadira de rodes i
115 ja està.
- 110 @Persona 7: És lo fàcil. Jo ho entenc perquè també tinc un traumatisme. Quan vaig tenir
l'accident vaig tenir un important traumatisme. A mi m'han dit, i té tot el sentit del món,
que és el dany invisible, perquè no es veu.
- 111 @Persona 5: És així.
- 112 @Persona 7: I com que no el veiem fàcilment no l'identifiquem i no el tenim tant en
compte.
- 113 @Persona 10: Aquests no surten.
- @Persona 5: Estan ocults. I no hi ha interès perquè és algo que no es percep visualment.
117 Això fa que inclús les persones que tens al voltant els hi costa molt entendre. Per tant ho
118 vius tu mateix i tot i que està per escrit, unes paraules diagnòstiques o com siguin,
119 paraules de medicina, la realitat personal la viu cadascú i se n'adona de les seves
120 afectacions i que necessiten alguna ajuda en certes coses. És el cervell. El cervell és una
cosa que diuen els científics que és infinit. No hi ha estudis suficients, imagina't. Si
121 pateixes coses com vols que... Si a més la gent no rep informació.
- @Persona 10: No se comunica.
- @Persona 6: Per mi hi ha nivells de discapacitat. Quan tu li preguntes i li dius
discapacitat la imatge ja és d'una persona amb una cadira manual que es pot moure més
o menys bé. I si tu li dius discapacitat intel·lectual la gent ja pensa amb la gent amb
Síndrome de Down. Ja tenen unes imatges fixes i la resta no existeix. Aquest és el
problema.
- @Persona 5: Perdó, que no existeix el...?
- 122 @Persona 9: La resta de tipus.
- @Persona 7: El mateix que tu deies.
- @Persona 5: Hi ha diversos diagnòstics i la resta no està.
- @Persona 9: Crec que al final més que dir si un actor pot fer una discapacitat o no...és
fàcil que qualsevol d'aquest tipus de preguntes és impossible. Crec que no acabem
derivant-les cap a l'idea de la comprensió social cap a tot això i la representació que un
té. Podria ser el teatre, podria ser qualsevol cosa, com un anunci a al tele.
- 123 @Moderador: Perdó, crec que ja havíem esgotat el tema i ara us volia preguntar, les que
124 no aneu en cadira de rodes, us sentiu identificades quan....estic d'acord amb tu que la
125 imatge de la cadira de rodes és la imatge de la discapacitat. Us sentiu identificades
126 quan...
- @Persona 5: No. Gens.
- @Persona 9: Quan....?
- @Moderador: Quan es mostra, bé, quan has d'anar al bany...
- @Persona 10: No, no surt. No veuen la diferència. Hi ha cadira de rodes, persona sense
diversitat funcional i nosaltres. Nosaltres no sortim.
- @Persona 5: I encara que ho expliquis tampoc. Encara que intentis explicar mínimament
quan t'estan atenent i tu no estàs entenent el que t'estan dient perquè has perdut...no sé
dir-li el nom ara, un tipus d'afàsia que no entens de vegades les comunicacions. Si parles
amb algú, li dones el telèfon i dius: "explica-li, si us plau, a una altra persona perquè jo
tinc una discapacitat". A vegades els hi he arribat a treure la tarja i dir: "mira, és que tinc
algo d'això, si us plau", i no entenen. No saben, es pensen que els estic enganyant, no sé
que pensen.
- @Persona 10: No ho entenen. Llavors no ho entenen i posen així i ja està. És el que
diem. No és que no surti a la tele, és que no surt enlloc.

- 129 @Persona 5: I tampoc, parlo en general, en medicina. És una cosa molt específica i l'especialitat és molt específica.
- 130 @Persona 9: Qualsevol metge et diu: "que tens què?"
- 131 @Persona 7: Estava un cop al cinema i a mi em van fer un descompte per discapacitat
- 145 però a una amic meu amb el que anava, que també va tenir un traumatisme, una afectació cerebral, no li van dir res. Deien: "descompte per discapacitat per una persona, per tu". I jo dic: "ell també en té". No és una iniciativa de primera.
- 146 @Persona 5: Perquè fa vergonya donar-ho.
- 132 @Persona 7: No, perquè no es veu.
- 133 @Persona 8: Com que no es veu si tu no ho dius i vas dient: "tinc aquesta afectació, em passa això..."
- 134 @Persona 5: Et miren "raro".
- 135 @Persona 9: A mi m'ha passat de tenir el síndrome de l'impostor. D'haver de demanar l'entrada de la discapacitat i em sento malament, de vegades, perquè em miren rotllo:
- 147 "Tu? Ets jove"
- 137 @Persona 5: Et miren físicament.
- 138 @Persona 10: I han de mirar bé la tarja, el DNI i la cara. És aquesta o...? Ho miren bé que no sigui una còpia.
- 139 @Persona 7: Jo no he viscut aquesta situació. Com dèieu, en cadira de rodes ja es nota. Llavors no he viscut aquesta situació.
- 140 @Persona 9: Però per altra banda ho penso i també és esgotador però al revés. Té cadira de rodes i el comportament ja és de vegades diferent sense necessitat.
- 141 @Persona 6: Per mi és divertit . Amb mi es confonen molt amb la diversitat intel·lectual.
- 149 I comencen a parlar de tu a davant perquè es pensen que no els entens. Penses: "ara mateix et puc enviar a la merda i tu em diries bonica". Això ho pots transformar en positiu . Jo m'aprofito moltes vegades d'això.
- 150 @Persona 9: Bueno, clar. Està bé.
- 142 @Persona 10: Sempre hi ha maneres.
- 143 @Moderador: Perdoneu-me. Ens centrarem una mica en el tema dels mitjans de comunicació perquè si no... Doncs si esteu d'acord farem una dinàmica de que explicarem totes les que vulgueu, un exemple de representació de la discapacitat, de la diversitat funcional que us assembla positiu, empoderador. Comencem per tu, Cristina.
- @Persona 5: Em costa pensar, vaig lenta. Quan vagin fent jo me n'adonaré.
- @Persona 6: Per mi la pregunta té tela. Per mi lo positiu és que pots ensenyar un altre punt de vista. (Sona telefon). La gent moltes vegades es pren moltes coses. Per exemple, jo, en una conversació amb molta gent no puc participar perquè no tinc espais, però puc observar la conversació (Intel·ligible 39:35) i això em dona molta informació i la gent es perd.
- @Persona 7: Més que exemple positiu considero que és donar representació i en aquest cas, tot i que no sigui del tot... Des de el meu punt de vista, jo no faig teatre, però un actor ha de representar bé el paper d'una persona, i jo penso que una persona com nosaltres, que va en cadira de rodes, és una mica lògic que no pugui fer certs papers perquè no té la disponibilitat...
- @Persona 8: No.
- @Persona 7: Bé, això és la meva opinió.
- @Persona 8: En aquest cas jo no estic d'acord perquè jo, potser, vaig en cadira de rodes però no vull estar tot el dia mostrant que vaig en cadira de rodes i que la gent diu: "ah, és que va en cadira de rodes i no pot fer això". Pregunta'm què puc fer o què vull fer o fins a on puc arribar i jo seré qui decideixi si necessito x cosa. Ja m'encarregaré jo de parlar o de avaluar-me a mi mateixa amb el meu cos: "vull fer això? Com em sento respecte això?". Però si classifiquem tant a les persones amb cadira de rodes en quant: "va en cadira de rodes, no es pot moure gens". No, pregunta-li fins a on vol arribar perquè potser jo necessito a una persona que m'ajudi a baixar al teatre però jo al terra potser em puc expressar més que no a la cadira perquè no em puc moure tant. Però si no es

150 pregunta i no se sap com pots només classificar una persona pel que veus i no ser capaç
de preguntar-li i pensar en com es sentirà quan li estàs dient això. Perquè al final li estàs
dient: “ets com un objecte en sí”, perquè la cadira ens acompanya i ens ajuda però també
152 tenim un cos i l’hem de saber com combinar aquestes dues parts. I és difícil.

@Persona 7: Jo només deia que un actor que ha de representar un paper si jo en el meu
cas hagués de representar un atleta o un personatge que fa la seva vida i de tant en tant la
pel·lícula o l’obra de teatre diu que corri, doncs jo no puc córrer. I per això triaria un
altre. Des de la meua opinió, però bé, no té perquè ser la vostra, està clar.

Si tornem un altre cop al que tu deies, respecte a la pregunta jo crec, senzillament, que la
part positiva és que se’n faci ressò . Que altra gent, que el públic general, sàpiga que
persones amb diversitat funcional , tot i que potser no siguin les més adients, cosa que jo
153 no li dono suport, però al menys que sàpiguen que existim, que li donin cabuda.

@Moderador: Tornarem a aquesta qüestió, que era el primer punt, però com hem saltat
al setè... Tornarem a aquesta qüestió. Si et sembla seguirem la roda.

154 @Persona 5: Pots repetir la pregunta, si us plau?

155 @Moderador: Una representació positiva que facin els mitjans de comunicació, a la
156 radio, qualsevol, de la diversitat funcional. I no és per tallar. Tornarem a la part de
representació als mitjans de comunicació en quant com a quantitat i en quant a qualitat.

156 @Persona 7: Però més o menys és el que preguntaves, no?

157 @Moderador: Preguntava per exemples concrets de representació positiva.

158 @Persona 7: Un exemple concret? Qualsevol mitjà que se’n faci ressò, que ho mostri al
159 públic genèric, a tot el públic, crec que és bona. L’últim que em ve és la pel·lícula que
vaig anar a veure...al cine no, la vaig veure a casa. Aquesta que ha guanyat tants Oscars
que és la de “Todo a la vez, en todos los sitios...nosequè” . Jo considero que aquesta
representació té un efecte positiu perquè se’n fa ressò.

159 @Persona 6: Depèn de com ho facin. Poso un altre exemple: hi ha una sèrie que es diu
(inintel·ligible 44:52) que jo penso que no ajuda molt amb la nostra imatge.

160 @Moderador: Havia la segona part que són les imatges negatives, ja hi tornarem.

161 @Persona 9: Aquestes seran més fàcils.

162 @Moderador: Seguiu, que no anem bé de temps i ens encallem a totes les respostes.

@Persona 5: El que deies dels mitjans de comunicació, el meu dubte sempre era a què et
refereixes: a la radio, pel·lícules, teatre...? A mi em costa definir o pensar com es pot
obrir, com pot arribar informació i coneixement de la nostra situació a la resta de gent. Si
seria bo entrevistes a persones en concret, i m’he adonat que, es lo de sempre: si surt
algun famós que li ha passat o ho ha patit la gent està escoltant i està sentint. “Mira que
li ha `passat,, aquest té...afàsia” i alguns busquen la informació: “què és això?” o
“aquest ha patit això i mira que li suposa”, i tot això la gent li dóna importància i agafa
interès. Però hi ha d’haver altres maneres. Per mi seria important trobar la manera de que
la gent rebi informació suficient i li donin importància, perquè ara estem apartats. Per
això estem dient que nosaltres tenim coses que nosaltres ens trobem i la resta ni hi pensa.
No en negatiu, és que no hi pensa en això. Doncs s’ha d’obrir i que els hi arribi el que
nosaltres patim, la nostra situació i ja està. Que la pot tenir qualsevol persona. Avui no i
demà sí. crec que és molt important. Tothom ha de saber que és molt important i costa
molt trobar la manera de que els hi arribi.

Pensar en els mitjans de comunicació com poden...perquè, clar, la televisió, les notícies,
tot això està molt filtrat.

@Persona 9: N’has dit una tu ja.

@Persona 5: Quina?

@Persona 8: Jo crec que és exposar-te tu mateix. Fer vídeos tu mateix. Explicar les
coses tu i fer-ho de vegades amb gent molt jove perquè diguin: “mira el que li ha passat”
i que s’assabentin bé. No faré això cada dia perquè no em faràs cas però potser em passa
una cosa petita que no té tant interès però per mi l’utilitzo cada dia i no en faré un vídeo
cada dia dient-te: “això està malament quan tu ja ho saps perquè ho veus”.

- 168 @Persona 9: En el fons encara que sigui una mica discutible tu ho has dit, hi ha un exemple on això ho estàs visibilitzant: quan una persona famosa que la gent ja valora i era capaç de sobte té un problema d'aquests.
- 169 @Persona 7: Perquè se'n fa ressò.
- 170 @Persona 8: Perquè també això són coses d'atenció.
- 171 @Persona 10: Ja és una cosa.
- 172 @Persona 9: Dius: "vale, bueno, ara mateix t'estan fent cas perquè l'actor aquest té això". És algo. Ara, estaria molt bé que no fes falta.
- 173 @Persona 10: Sí, que no calés.
- 174 @Persona 5: I més coses, apart d'això, més coses.
- 175 @Persona 9: El pròxim dia que un actor tingui algo haurem de posar-nos tots a teclejar: "ei, m'he fixa't, té això. Sabeu que és?".
- 176 @Persona 5: Per això estic aquí, perquè a mi em sembla que estiguem parlant d'aquest
- 179 tema i que estigui després per escrit em sembla molt important. Jo ho visc així. És
- 180 necessari.
- @Persona 10: S'ha de saber més, sí. Però quan deies lo del exemple en positiu l'única
- 181 cosa que veig són les pelis. Les pel·lícules que hi ha que surti gent així i surt la seva història són les úniques que jo crec que fan que la gent pensi en això. A les notícies, a la ràdio i tal no hi ha ningú d'aquestes persones, d'aquests empleats, que tinguin un problema d'aquests. A la tele, a les notícies, no hi ha ningú que vagi en cadira de rodes. Només és a una pel·lícula americana que surti, si no... Per què no hi ha una persona, un presentador, que vagi en cadira de rodes?
- @Persona 7: Sí
- 182 @Persona 5: Cert.
- 183 @Moderador: M'he perdut. On anàvem a la roda?
- @Persona 8: Anava jo. He pensat en un exemple positiu: a mi m'agraden molt les gales de premis i li van donar un Goya a una persona que tenia paràlisi cerebral Me'n recordo com estava mirant la gala i estava pensant: "si ha pogut vol dir que s'està obrint camí per que altra gent que ja està fent això pugui arribar".
- 184 @Persona 10: Sí, és fantàstic.
- @Persona 8: No ens podem imaginar el que ha tingut que lluitar ell per arribar, però ell també, com molts altres, estan obrint camí per dir: "ei, pot haver-hi una persona diferent
- 185 en una gala, que no tot siguin normatius.
- @Persona 10: Sí. Sí, sí, sí. Ja sé qui em dius. és espectacular aquell vídeo. Sí, és un exemple fàcil, en positiu.
- @Persona 9: Per mi l'exemple que se m'acut, i m'ha costat molt, són els dibuixos. A mi m'agrada molt l'animació i de vegades l'infantil també té coses interessants. Crec que en els últims deu anys, quinze, jo he vist sèries per adolescents on sortia alguna persona amb diversitat. Fins i tot ara hi ha alguna on surten persones amb diversitat intel·lectual. Que costa de vegades inclús més. Sento que en els dibuixos animats, poc a poc, van sortint persones més diverses. És poc, però és molt comparat amb el que deia abans. Puc dir noms de sèries, saps? Si tingués fills, que no en tinc, li portaria que les mirés. Només perquè normalitzen mitjanament i hi surt. Ara, estaria molt bé més, però n'hi han. I crec que els "crius" en el fons són... Si els nens ho normalitzen...
- 186 @Moderador: Ja ho has dit, no?
- 187 @Persona 10: Sí, jo ja estava.
- @Moderador: Anem molt malament de temps. Ara tocava fer la rotllana al revés. Jo us animaria a que si ha sortit l'exemple dir: "mira, ja estic d'acord". Fem-ho perquè poden sortir coses interessants però procurem ser breus.
- @Persona 9: Coses negatives als mitjans.
- @Moderador: Sí, representacions que us indignen més, per dir-ho així. No cal que la dieu si no us surt. Tu mateix i el següent que caci l'idea.
- @Persona 7: Doncs a mi m'enfaden, ho dic així perquè és tornar al que estàvem parlant abans sobre si és senzillament netejar, donar bona publicitat o una cosa similar. L'anunci

- 191 de vins, crec que el del senyor Carrión. Uns vins que parla: “el senyor Carrión treballa amb persones amb discapacitat i en fa inclusió i a la nostra fàbrica hi ha persones amb diversitat funcional” i surten exemples parlant- Això ho considero positiu alhora que també negatiu perquè és el que et deia abans: és mostrar aquesta imatge només per rentar-se la cara i per donar bona publicitat de la marca.
- 192 @Persona 8: Estava pensant en el fet de que sempre, o a mi em dóna la sensació, que a la gent en cadira de rodes se'ns ha de mostrar com: “és molt guai, està súper feliç” i no, potser no estic feliç o no sempre estic feliç o no em pilles en un bon moment , i no entenc perquè he de mostrar aquesta faceta de sempre estic bé quan després potser no estem bé i no hi ha una repercussió d'això o no poder explicar tant perquè no estic bé
- 196 perquè no tindrè tanta estona o tanta repercussió com explicar-te: “mira, això no està bé” o “ això m'enfada”. Penso que això mostres la híper-felicitat aquesta de “todo va bien”. Doncs no, perquè no sempre estàs bé o no sempre estàs en el millor moment. També que es vegi aquesta altra part està bé.
- 193 @Persona 9: Jo en tinc una també. Jo miro molt instagram i de vegades surten vídeos de
- 197 persones amb diversitat: “mi dia a dia haciendo esto” i surt tot el vídeo “esta persona
- 198 vale oro, oh, como me hace pensar, es súper valioso”. Ho veuen com una divinitat, una cosa així. Com: “oh, que valioso” i ja està. Com: “M'ha fet pensar , adeu”.
- 194 @Moderador: Perdona, una pregunta: la persona que fa l'instagram és una persona amb diversitat funcional?
- @Persona 9: En aquest context el vídeo era una persona amb diversitat funcional en un dia a dia d'arribar al seu portal de casa fins la nit. I no hi havia rampa, havia de pujar escales, havia d'anar tantejant, havia de deixar la cadira a baix. No tenien res, ni per pujar. Havia de pujar pisos per les escales i arribava al llit. I tothom en plan: “aquest tiu, guau...(Aplaudeix)”. M'indigna. Crec que està molt bé valorar l'esforç d'una persona per tenir una vida digna però “ho dono bonic” i valorar-ho com per sobre només perquè aquesta persona és jove i pot arrossegat-se amb els braços, però i les que tenen 30 anys
- 199 més i no poden? Ja no són dignes, no son bones i potents perquè no han aconseguit lluitar? Home no, posa'm una rampa i calla.
- @Persona 10: M'ha agradat molt això d'instagram. Jo tinc un canal d'instagram i hi faig
- 200 moltes coses i ho veig clarament. Hi ha una cosa d'aquestes que surt molt als mitjans
- 201 que és molt de, com has dit tu, tot molt maco.
- 202 @Persona 9: El àngel.
- 203 @Persona 10: Queda tot, està tot perfectament adaptat i la gent ho pot fer tot magnífic. I
- 204 surt així al instagram o a on sigui, i no és així. És teatre, com has dit tu, és la tele i t'imagines, quan la gent ho veu, que “mira que bé, és així. Ai, es pot fer, avui en dia està
- 205 tot adaptat, està tot perfecte i ho pots veure que està tot positiu”. I no. No és així, i no
- 206 surt. Igual que surt a les pelis i surten aquestes coses, surt que tot és possible. No? Vivim
- 207 aquí a Europa, tot és perfecte i surt així. I no. Això no es comunica.
- @Persona 6: El problema és que a més la gent es pensa que per tenir la mateixa
- 208 discapacitat podem fer el mateix. I no és així.
- 209 @Persona 10: Cada persona és diferent.
- @Persona 6: Depèn de la persona.
- 210 @Persona 9: I del seu entorn.
- @Persona 10: Tot
- @Persona 9: De les ajudes. Aquell noi a saber quanta ajuda a tingut o no.
- @Persona 5: És veritat, no sabem la realitat.
- @Persona 9: No tenim ni idea.
- @Persona 10: Potser no té una discapacitat, això tampoc es sap.
- @Persona 9: Sí tenia pinta.
- @Persona 10: Bé, però és d'aquestes coses que no saps ja si....
- @Persona 8: És el que parlàvem. Potser veus aquests vídeo un dia i no et poses a pensar... Si es veiés que cada dia puja i cada dia fa això la gent no diria: “guau, que bé que ho fa”, perquè ja ho estàs veient que ho fa cada dia.

- 211 @Persona 10: I potser no és casa seva.
- 212 @Persona 9: Si ho fa cada dia, els genolls, les mans, les contractures...
- 213 @Persona 7: Jo, honestament, penso que, d'acord, està bé que no es mostri aquesta part
- 217 no tant positiva però al menys se'n fa un ressò.
- 218 @Persona 9: Sí.
- 219 @Persona 10: Sí.
- @Persona 7: Potser no és del tot adequat però...
- @Persona 5: El tema surt.
- 220 @Persona 7: Exacte. Es mostra.
- 229 @Persona 10: O sigui, positiva i negativa. Positiva que es noti. Negativa que ha de ser la realitat.
- @Persona 6: De vegades és més difícil opinar al darrera aquelles imatges, però m'explico millor. I si tu veus aquelles imatges la gent pensarà que això és possible. Però nosaltres sabem que no. Canviar aquella imatge que han vist un dia és més complicat
- 221 @Persona 7: Sí, jo ho sé. En el meu cas, per exemple, surten vídeos en instagram o en sigui que ha guanyat el campionat de tennis en cadira de rodes, i aquella persona té una mobilitat, té una destresa per fer les coses, per viure, en una cadira de rodes que gent
- 230 com jo, degut al meu traumatisme, no puc tenir. S'inclou a tots en el mateix pack.
- 222 @Persona 6: No som superherois.
- 223 @Persona 9: Exacte. La gent pensa en la gent amb problemes com si fossin grans
- 231 lluitadors, que inspiren molt però ningú ha d'ajudar. Si de debò la inspiració que et dono
- 232 és positiva compensa-me-la ajudant-me i fent això equitatiu. Valora'm de debò. No sé si el que estic dient és molt raro.
- 224 @Persona 7: Següent pregunta potser.
- 225 @Moderador: Sí, no? Hem parlat molt de mitjans audiovisuals. n'hi ha de molts tipus, com la televisió, les plataformes d'streaming, el cinema... que al meu parer, segons sembla perquè ha sortit molt, és el aquí més o menys tenim al imaginari. Les plataformes audiovisuals tenen continguts informatius i formatius com els telenotícies o els reportatges, els infantils o educatius, entreteniment, que és el 90% del que passa a la televisió i als mitjans audiovisuals, la ficció, que pot ser nacional o internacional que pot ser d'Estats Units, Hollywood. Podem distingir entre cinema i sèries . Dins del cinema tenim molts, i també las sèries, estan encassellades en gèneres. Per posar uns exemples hi ha el gènere de terror, el romàntic, la comèdia, el drama, el drama social, el thriller, les pel·lícules d'acció, els westerns, les pel·lícules de superherois, l'animació com l'Àlex ha comentat, les de desastres, el cinema negre, el cinema d'autor i el cinema eròtic, per posar molts exemples. M'he deixat algun però he estat prou extens. En relació a la diversitat funcional, teniu algo cosa a dir d'algun d'aquests gèneres? Si us sembla comentem. Si hi ha algun gènere que no val la pena no comentem res. Obro el torn de paraula.
- @Persona 10: De totes les pelis aquestes on surten persones amb diversitat funcional són només les de drama o comèdia.
- @Persona 9: Ho estava pensant.
- @Persona 10: Tota la resta no. I sempre he pensat, ara quan has dit, alguna de ficció potser, però les de crims o coses d'aquestes, clar, en aquestes no poden haver-hi personatges en cadira de rodes perquè no poden córrer. A les pelis molta gent corre i corre, veus la gent corrent pel carrer. La gent en cadira de rodes no pot córrer.
- @Persona 5: Penso igual que vosaltres. Jo ho associaria que ho tenen en compte només amb el drama.
- @Persona 10: Només drama i comèdia.
- @Persona 5: Jo no he vist, sincerament, pel·lícules relacionades amb lo meu, que jo recordi ara mateix. També el que em va passar a mi fa cinc anys i mig, No recordo haver vist pel·lícules amb aquest tema, la veritat. Potser vosaltres sí. Però si s'hagués de fer jo crec que la gent ho associaria més amb el drama o amb el contrari: el drama però acaba molt positiu.

- 233 @Persona 10: Sí, a més sempre són així.
- 234 @Persona 5: Aleshores això no és informació real.
- 235 @Persona 7: Jo crec que la pel·lícula més encertada per la discapacitat i la diversitat funcional és Campeones.
- 236 @Persona 10: Per mi no. Només són síndrome de Down.
- 237 @Persona 9: Ah, sí?
- 238 @Persona 7: No.
- 239 @Persona 8: No són tots síndrome de Down però, per exemple, no veus ningú en cadira de rodes.
- 240 @Persona 7: Això sí.
- 241 @Persona 8: Jo ara pensava en una que es diu (Inintel·ligible 1:04:35))
- 242 @Moderador: Com?
- @Persona 8: És que està en anglès. No sé molt bé com... (Inintel·ligible), és la història de dos nois que parla del fet de voler-te independitzar i de no estar en un centre, en una residència o així, i poder tenir el teu pis, independent de la persona que t'ajudi. Són dos nois que actuen súper bé. Un fa de paràlisi cerebral i l'altre d'un dany cerebral, però després quan mires les entrevistes cap dels dos té diversitat funcional. Jo em vaig quedar en plan, val, ho fan molt bé però perquè han estudiat molt per fer la peli i s'ha fet la peli. I té molta repercussió, però si després mires les entrevistes i no veus que no tenen diversitat funcional et quedes: "val, molt bé que ho estudiïs, però quina és la repercussió real a les persones?". Com arriba això a les persones? Des de que tu estàs veient la peli com ho reps tu i com gèneres tu aquest contingut, o que penses tu després de la peli. Això no es veu.
- @Persona 7: Tires ara mateix més, segons el meu entendre, al que jo deia al principi: que un actor ha de representar la realitat d'aquest personatge i, per tant, aquest personatge l'ha de representar una persona amb diversitat funcional, segons el que has dit tu.
- @Persona 10: Hem tornat al tema.
- @Moderador: Tirem pels gèneres...
- 248 @Persona 9: Jo abans recordo més, perquè jo soc així de friki, pelis de zombis. M'he informat perquè ho he vist i he trobat que un dels zombis sense cames és un actor amb diversitat, òbviament. Però has de furgar i dir: "mira, un actor amb diversitat!". Només va amb maquillatge de zombi. Si són diversitats físiques són molt concretes i els hi toquen coses que són.... jo que sé, fan servir la seva diversitat per això.
- @Moderador: Monstres.
- @Persona 9: Monstres o amb coses molt grans perquè com tenen unes mides corporals diferents els adapten per fer coses. Amb animatrònics i coses així. Hi ha molts actors així que són totalment secundaris, sobretot de diversitat física que van sortint a les pelis però ningú se'n adona. Però estan allà. Tu els veus i dius: "bé, aquest zombi està corrent a una velocitat increïble". Si la gent ho pensés no els veus pensant: "pobre senyor". No, no, està a punt de menjar-se al protagonista.
- 250 @Persona 10: Sí, però això no ho saps-
- 251 @Persona 9: Normalment no.
- 252 @Persona 10: Estàs veient la peli però no ho saps. És invisible.
- 253 @Moderador: Algun altre gènere que.. Us els dic de nou? Terror, romàntic, comèdia, drama, drama social, thriller, acció, western, superherois, animació, desastres, policíaca, cinema d'autor, eròtic...
- @Persona 7: D'aquest últim, eròtic, un dia li vaig dir a la meva mare, perquè ho pensava: "mare, vull fer una pàgina web", jo que em dedico a la programació i aquest món més tecnològic, "on el cine eròtic sigui amb persones reals. No sigui només amb actors fantàstics, cossos perfectes, sinó vull que sigui una pàgina amb persones amb els seus defectes i amb les seves virtuts". Reals. Gent que t'hi puguis, potser, identificar. En aquest sentit tindria cabuda, per suposat, una persona amb diversitat funcional. En un

- 254 vídeo qualsevol eròtic mai veuràs una persona amb diversitat funcional. Potser sí que
 255 n'hi ha, però jo no els he vist.
- 256 @Persona 9: Molt pocs. I o són, com es diu, morbosos perquè se li dóna una connotació
 257 morbosa, o són coses alternatives. Hi ha una iniciativa que es va fer fa molt que es deia
 258 “Yes, we fuck”.
- 259 @Persona 6: Amics meus estaven allà. La meva opinió és que no és molt ideal perquè
 260 penso: “per quins motius tenim que ensenyar la nostra sexualitat per dir que nosaltres
 261 també tenim vida sexual?”.
- 262 @Persona 10: Sí, és veritat. Això és molt important. No ho havia pensat però ho és.
- 263 @Persona 9: Vàries persones parlen del tema, es fan entrevistes i em sembla que hi ha
 264 vídeos però no m'hi he enfonsat a “tope”.
- 265 @Persona 6: És un documental. N'hi ha dos. Penso que no és necessari. Si tu et creus o
 266 no que jo tinc una vida sexual és el teu problema, no és el meu. Per què tinc que mostrar
 267 al públic la meua vida sexual perquè vegin que existeix?
- 268 @Persona 7: Clar, és que una cosa és que hi ha un (inintel·ligible1:11:45) que sé que és
 269 bo, que és dolent. Que se'n faci repercussió és positiu o que la representació que se'n fa
 270 és bona o no. Però bé, jo considero que sí que és positiu que se'n faci repercussió. Tot el
 271 que sigui fer que el públic general sàpiga que existim, que ens mostri, crec que és
 272 positiu. Si ens posem a filar prim, d'acord, potser no és aquella persona 100%
 273 discapacitada i no té una diversitat funcional, aquestes paraules no les acabo d'encertar,
 274 però se'n fa repercussió i crec que això és l'únic important.
- 275 @Persona 6: Però fins a quin punt?
- 276 @Persona 9: Per mi aquella iniciativa era interessant perquè sento que la fan ells
 277 mateixos, i elles, i és una cosa que surt d'elles mostrar-ho només per normalitzar-ho. És
 278 la seva manera.
- 279 @Persona 7: Parles del “Yes, we fuck”?
- 280 @Persona 9: Per exemple.
- 281 @Persona 7: És que no sé en que consisteix això.
- 282 @Persona 9: És interessant de mirar.
- 283 @Persona 7: No me'n podeu fer cinc cèntims?
- 284 @Persona 9: Són persones amb diversitats diferents...
- 285 @Persona 6: Són diferents punts de vista sobre la sexualitat i la diversitat.
- 286 @Persona 7: Val, entesos.
- 287 @Moderador: Serà molt raro, però us volia fer la pregunta: el cinema infantil té una gran
 288 importància en la formació i l'educació, prova d'això és que hi ha unes normatives molt
 289 clares. No es poden mostrar certes coses i s'han de mostrar certes coses per llei. Com
 290 veieu la representació de la diversitat funcional en el cinema infantil?
- 291 @Persona 6: Cada vegada hi ha més pel·lícules que surten personatges amb diversitat
 292 funcional.
- 293 @Persona 7: No puc parlar amb propietat.
- 294 @Persona 10: Jo tampoc puc opinar.
- 295 @Persona 7: No veig pel·lícules infantils, però suposo.
- 296 @Persona 9: Crec que al cinema encara li falta molt. Quan surten coses petites,
 297 independents, encara potser. Però si anem en general... Jo sí que vaig moltes pel·lícules
 298 de Pixar o Disney. L'última penso i no hi havia ningú amb diversitat.
- 299 @Persona 10: Jo tampoc. De les que he vist, cap.
- 300 @Moderador: Volia fer una pregunta a les persones que la diversitat funcional us ha
 301 acompanyat en llarg de la vida, que us heu educat tenint una diversitat funcional: teníeu
 302 referents? Recordeu referents quan éreu nenes? Recordeu personatges?
- 303 @Persona 10: No.
- 304 @Persona 9: Aquesta és fàcil. No.
- 305 @Persona 5: No.
- 306 @Moderador: I com us ha afectat aquest tema?

- 283 @Persona 7: Jo no puc parlar amb propietat un altre cop perquè no he nascut amb una discapacitat, sinó que l'he adquirit. Però imagino...perdó?
- 284 @Persona 9: És que és una pregunta per...
- 285 @Moderador: No sé si algú té alguna cosa a dir.
- 286 @Persona 6: Per a mi no ha sigut un problema perquè per a mi la meva discapacitat no és un problema, és una varietat més. I penso que no és necessari tenir un referent amb discapacitat.
- 287 @Persona 9: A mi sí que m'hagués agradat molt. O potser és la barreja. No només no tinc un referent, si a més l'entorn no ho normalitza i no acompanya...
- @Moderador: Un altre pregunta: sempre heu estat conscients de la vostra suposada diferència?
- @Persona 6: Sí. Perquè era evident.
- @Persona 10: Sí.
- @Persona 9: Sí. Era molt complicat normalment no ser-hi conscient.
- @Persona 8: En el meu cas no perquè jo he estat molt acostumada, tinc molts germans, a fer coses molt en col·lectiu i intentar que tothom pugui fer el mateix. Però sí que ha passat moltes vegades que m'he sentit sola o de tenir el sentiment de: "d'acord, no puc arribar a fer el mateix, però com els hi dic per que no se sentin malament". Moltes vegades no m'he prioritzat a mi. Jo tinc aquestes necessitats, ho he de dir primer perquè ho sàpiguen i ja puguin integrar-se amb mi de forma diferent per no crear conflictes després: Perquè a mi tota la gestió del conflicte després o dels problemes que passin després m'incrementa la sensació de estar fent-ho malament per no haver-ho dit des del principi.
- 293 @Moderador: Has comentat que no ...en aquest punt quan et vas adonar que la societat et tractava diferent? La societat, no la família.
- 294 @Persona 8: M'he trobat en diferents situacions que ara que soc més gran o més adulta i vaig més al meu rotllo... M'he trobat en situacions de dir: "vull fer això", però potser m'he de prioritzar a mi mateixa, primer dir: "d'acord, tinc aquestes característiques, amb això que fem?". Era molt de no dir-ho perquè hi ha coses que ja es veuen i després passaven conflictes o coses que no entenia perquè no m'havia pogut expressar bé. Es creava tal conflicte que després no podia continuar amb el que estava fent. Per exemple, m'ha passat a la universitat. He parat d'estudiar perquè realment no podia. Jo seguia perquè em deien: Hi ha un moment que entre el que tu fas i el que nosaltres demanen no arriba a ser el que estem generant i
- 295 és impossible arribar fins a on vols arribar perquè et cansaràs abans d'haver-ho fet". I és fins a quin punt em plantejo: "vull arribar fins aquí, però amb quins recursos o com fer-ho". Estar en un lloc que m'estan dient que no...
- 296 @Moderador: Entenc que el problema que plantejes és que no t'han facilitat els recursos per poder seguir.
- @Persona 8: Sí que hi ha recursos, però a mi em passa que amb la paràlisi cerebral que tinc no sé fins a quin punt estic afectada neurològicament perquè m'expresso bé, però potser hi ha coses que no les sé explicar de la mateixa manera o no puc arribar a fer-les de la mateixa manera i necessito unes pautes o més ajuda per estudiar. Llavors si aquest punt no me'l pots fer més accessible hi ha un moment que no ens entendrem. A mi m'està passant això potser molts anys i jo no n'he sigut conscient fins ara quan he sigut més conscient de què vaig a estudiar o per on vaig i dir: "hi ha barreres que les he de saber jo abans per explicar-li bé a la persona per no crear conflicte després". Estudiava direcció i dramàtúrgia i m'ha passat d'estar a la sala de direcció dirigint una obra i no poder parlar amb els alumnes per estar pensant que cada cosa que dius t'estan jutjant. Parles diferent o tardes més en donar la resposta o el que sigui i tota aquesta pressió al final acaba... Com ho gestiono?, i necessito temps per posar-me a mi en el centre i dir: cap a on vaig sense que ningú que no sigui els meus pares o la meva família em gestionin el "has de fer això". Tota aquesta part de la gestió personal és molt difícil, també perquè la societat no està preparada, crec.

- 298 @Persona 9: Crec que hem arribat al punt de quan te n'adones de que la societat... La gestió: quan de sobte hi ha qualsevol cosa que si no es tramita hi haurà un conflicte de moment. Tu potser tens sis anys i et diuen: "perquè no nosequè?" i tu no tens eines de gestió i l'altra persona tampoc.
- 299 @Persona 10: Com era la pregunta? Hi ha una cosa que volia dir i hi ha una paraula que
321 no em surt.
- 300 @Moderador: No sé per on anàvem. A veure, recentrem-ho en els mitjans de comunicació.
- 301 @Persona 10: Per això, el tema de les persones de naixement, no sé com ho has dit. Si tenies una persona...
- 302 @Persona 8: Si cal tenir referents...
- 303 @Persona 10: Referents, aquesta era la paraula.
- 304 @Persona 8: En el meu cas si que m'ha valgut, ara que soc més gran, tenir referents de
310 veure gent en cadira de rodes a les xarxes socials i dir: "això a mi també em passa". Això m'ha ajudat molt per dir: "Si a ella també li passa és que no és tan diferent".
- @Persona 10: Els referents. D'això jo no n'he vist, no tinc cap referent i no n'ha ha. És molt difícil trobar un referent. Si hi penso per a mi els meus referents van ser els meus pares, a tota la meua vida. Són els que et ensenyen una mica com és la vida. I, clar, quan
311 ets diferent i quan et passa això no tens un referent que t'entengui i sàpiga com va la vida en aquest sentit. Això volia dir: tenir un referent és impossible, és molt diferent. No hi ha un referent d'una persona que estigui com tu, que et pugui ajudar i digui: "mira, jo
312 ho he viscut així i tu ho pots veure així perquè jo...".
- 313 @Moderador: Jo em referia a referents als mitjans de comunicació.
@Persona 10: Per això, als mitjans no hi ha cap referent.
@Moderador: Un personatge que tu t'hi puguis identificar o t'hi vulguis identificar.
@Persona 10: No n'hi ha.
- 314 @Moderador: Centrant-nos en els mitjans de comunicació. Com creieu que us ha
315 afectat, si és que us ha afectat, el tractament dels mitjans de comunicació a nivell psicològic o a nivell social? Pensant en això, en el vostre cas.
- 316 @Persona 9: Però vols dir a les persones amb diversitat dintre d'aquests mitjans o directament a ...
- 317 @Persona 10: Nosaltres mirant els mitjans, no?
@Moderador: Com us ha afectat, personalment, la imatge que transmeten els mitjans, com creieu, és una opinió, sobre la diversitat funcional. Si és que us ha afectat.
@Persona 9: No n'hi havia molta.
- 318 @Persona 10: Ni en positiu ni en negatiu. No ha afectat. Si no ho veus no...
- 319 @Persona 9: Diria en negatiu perquè no hi és. Al final hi ha una mancança.
@Persona 5: Exacte, això anava a dir jo. Com he comunicat abans hi ha molt poca informació a nivell, no em surt la paraula que tu dius sempre, la de...
@Persona 10: Mitjans de comunicació.
@Persona 5: Exacte, als mitjans de comunicació veig que és molt escassa i que s'ha de saber triar bé quan es fa. Sí que he vist, ara torno un moment al que has dit, que avui en dia els nens, clar estem parlant de la comunicació audiovisual però a mi em costa de recordar-me. Sé que ha augmentat i que, en principi, als nens, ho dic perquè tinc dos fills, estan intentant que aquest aspecte sigui més obert i tinguin més coneixement que antigament. La nostra generació, jo almenys no recordo aquesta informació, de cap tipus. Però ara estan intentant, és més, sé que moltes de les classes tenen algun nen amb algun tipus de diversitat funcional i aquí és on ells estan amb ells i entenen una mica més, conviuen amb ells. Veig que interiorment estan assumint certes coses que antigament era difícil.
- @Persona 6: Això és un altre tema que a mi em preocupa... la seva assertivitat. O sigui, és dolent que la gent amb discapacitat té assignada una tutora i això fa la comunicació amb els altres alumnes és molt difícil.
- @Persona 5: És molt...?

322 @Persona 9: Dificil.

323 @Persona 6: ...per almenys saber si aquella persona té una diversitat, però la comunicació no pot ser la mateixa, perquè moltes vegades pensen que aquella persona ja té una tutora-

324 @Moderador: Ens estem anant de tema. Ja no estem en mitjans de comunicació i anem molt tard. Una altra pregunta que tenia. La dirigiré a les persones que heu adquirit la diversitat funcional al llarg de la vostra vida, que en un moment us ha passat algo, però
335 heu estat socialitzades com a persones normals, que diu la societat, en la norma amb tot el que suposa: privilegis, prejudicis que teniu cap a la diversitat funcional. Heu hagut de redefinir la vostra identitat per aquest fet? Heu experimentat diferències en la manera com us tracten les persones abans i després d'aquest episodi?

325 @Persona 10: Sí, molt. Completament diferent. Només les persones que em coneixien d'abans veuen la meua discapacitat. No l'entenen però com a mínim se'n adonen perquè saben que no soc la d'abans. Aquestes persones sí que se'n adonen i veuen que soc diferent però la gent que conec d'ara, de després de que em passés no noten cap diferència i no noten cap discapacitat. No es veu res, és el dany invisible. No sé quina era la pregunta que volies fer...

326 @Persona 7: Jo li comentava abans a ella...

327 @Persona 9: Sis notaves canvis.

328 @Persona 10: Si notava canvis. Jo mateixa? O amb la gent?

329 @Persona 7: La gent cap a tu.

330 @Persona 10: Sí. No em parlen com abans.

331 @Persona 5: I quan parles de la gent que et refereixes: al teu entorn, a les comunicacions per sol·licitar...

332 @Persona 10: O desconeguts.

333 @Moderador: Volia distingir-ho en dos fases: la gent que et coneixia d'abans, la família, els amics o l'entorn i la societat en general.

@Persona 10: Perquè és molt diferent. La societat en general, vull dir desconeguts o que vas al súper o coses d'aquestes, sembla que no però jo soc discapacitada, no se'n adonen perquè és invisible, i tinc un problema. Jo tinc un problema per anar a comprar el pa, simplement. Però no vaig en cadira de rodes i llavors no es nota cap problema. I si no em surt el pa que vull comprar doncs no em surt. Però ells no ho saben i em veuen com: "a aquesta que li passa?". Però no ho veuen clarament. En això es nota. Sí. No sé si és la
336 resposta del pa, per exemple, però per dir-ho d'alguna manera.

337 @Persona 5: A més tens la diferència de, de vegades, ho explico o no ho explico? És el que he comentat abans que quan he anat a comprar alguna cosa i no ho entenia he intentat buscar l'ajuda per veure si podia realitzar-ho jo sola. Jo sola, però necessitava aquesta ajuda i intentar-ho i no aconseguir-ho perquè no entenen el que els hi estàs dient. D'altres vegades intentes que no es noti perquè, evidentment, si vas a comprar perquè ha de conèixer o què ha de saber una persona perquè no ho estic entenent? És una persona que està venent i jo no tinc perquè dir-li una cosa que sé que no entendrà. A més a més perquè no hi ha informació d'aquest tipus de problemes. A més és molt freqüent ara: hi ha molts ictus, cada cop és més freqüent però encara hi ha el "què faré?" perquè et veus diferent. Tu et veus diferent i els de fora, com tu dius, els que tens contacte sí que et poden trobar diferències. No del tot, però et troben algunes diferències i si estàs molta estona amb una persona és quan realment se'n adonen que no estàs entenent, que no et surten paraules... I a nivell funcional és una altra tema, que també el tenim en alguns aspectes: no pots fer segons quins esports...

@Moderador: Ens estem anant del tema.

@Persona 7: En el meu cas, com li explicava abans a ella, si posem un exemple pràctic, si que noto la diferència en el tema de tenir relacions sentimentals, parelles. Jo noto, perquè lo meu sí és visible, perfectament com les persones pel simple fet d'anar en cadira de rodes donen per suposades certes coses i això ja implica que no vulguin començar una relació sentimental o senzillament conèixer-me per tenir això. També

- 337 considero, com diu una amiga meva, que jo, dins de tota aquesta part negativa, tinc la
sort entre cometes de ser un noi perquè una noia va més enllà i no es queda només amb
l'aspecte visual, sinó que vull conèixer també a la persona. Mentre que una noia que fos
discapacitada, un noi és diferent: l'aspecte més visual sí que el té més complicat. Per tant
350 la part que jo més destaco, perquè per mi és molt important tot aquest tema de parella,
trobo que en aquest cas sí que hi ha una gran diferència.
- 351 @Moderador: Llavors, la pregunta que volia fer: ha canviat la vostra percepció de com
339 veieu la representació que es fa als mitjans de comunicació de la diversitat funcional?
Podeu posar un exemple. La vostra mirada ha adquirit una sensibilitat especial? Detecteu
340 més situacions de discriminació?
- 352 @Persona 9: Això li preguntes a les persones que han viscut el canvi de manera sobtada?
- 341 @Moderador: Sí. La percepció de la imatge que s'ofereix als mitjans de comunicació.
- 353 @Persona 5: En general no t'ho ser dir però del meu aspecte jo no ho vist gens
342 d'informació.
- 343 @Persona 10: Jo estic igual.
- 354 @Persona 5: Està aïllat. No puc opinar perquè no he viscut...excepte quan per instagram
355 m'ha arribat alguna persona que ha creat i veig que li han fet una entrevista a la ràdio o
coses així molt puntuals. però res més. Jo no he vist que es parlés del tema de danys
356 cerebrals.
- 344 @Persona 10: Jo tampoc. És que no ho veig. No surt. No és que noti cap diferència o
357 noti res. No surt.
- 345 @Persona 5: El que sí he vist, per exemple, en els canals dels nens...ara no em surt.
- 346 @Persona 7: Súper3.
- 347 @Persona 5: El que era abans el súper3, sí que he vist que fan referència alguna vegada.
Ha sortit una noia en cadira de rodes explicant el seu cas. Ha sortit i he pensat: "que bé
que arribi aquesta informació". Va ser informació, no va ser ni positiva ni negativa , però
molt ben feta i vaig pensar: "perquè això no surt més sovint?". Això i d'altres coses. I a
nivell d'adults no he percebut res.
- 348 @Moderador: Obrim la pregunta a totes. Com us afecta a nivell psicològic la imatge que
ofereixen els mitjans de comunicació de la representació de la diversitat funcional? O
quines formes de discriminació o estereotips identifiqueu en els mitjans de comunicació?
Formes de discriminació capacitista.
- @Persona 8: Crec que ho posen molt fàcil. Ho faciliten molt. Per exemple, l'altre dia
vaig veure una sèrie i sortia un noi que havia tingut un accident. Tu no veies que el noi
anava en cadira de rodes i just quan baixava del cotxe ja tenia la cadira. i tu dius: "no va
tan ràpid". No pots baixar tan ràpid del cotxe si et costa. Hi ha coses que no es
representen bé. I és això que parlàvem: a les notícies no es veu ningú en cadira de rodes.
Si no tinc la imatge tampoc puc saber si m'està afectant si no ho estic vivint, si no ho
veig. Potser m'afectarà quan em fan un comentari negatiu i el puc rebatre amb el que jo
sé, però si no ho veig cada dia no m'afectarà de la mateixa manera que a una altra
persona que sí que ho visqui.
- @Persona 10: La pregunta era a nivell psicològic com...
- @Moderador: No, hem canviat. Quines formes de discriminació i estereotips
identifiqueu en els mitjans. Que no hagin sortit. O les enumereu les que hagin sortit,
perquè ja n'han sortit moltes.
- @Persona 5: Sense exemple em costa saber exactament el que vols dir.
- @Persona 8: Que no aparegui, que no es vegi, ja és una forma de discriminació perquè sí
que existim.
- @Persona 5: Sí, es que de lo meu no surten.
- @Moderador: Això ja ha sortit, aquesta és la que més ha sortit.
- @Persona 8: Doncs altres tipus de corporalitat tampoc surt.
- @Persona 9: Tipus de discriminació.
- @Moderador: O estereotips.

359 @Persona 9: Podria dir que als mitjans de comunicació quan una persona té diversitat,
per exemple, funcional, automàticament es mostra com si fos una cosa devastadora que
366 li canvia la vida d'aquest personatge i normalment queda com a secundari a partir
367 d'aquell moment. Se'l considera com problemàtic, cansat, avorrit... Llavors se li treu, se
li (inintel·ligible 1:38:48)

360 @Persona 5: Se l'aparta perquè ho visualitzen negatiu, entre cometes. Això implica, el
368 fet de que et posin això, que la gent ho viu, jo crec des de fora una mica, com algo
negatiu: pobre. I després si és visual o no s'avalua cada persona.

361 @Persona 9: Sí, i potser amb diversitat intel·lectual crec que es converteix en algo
graciós. No se li dóna temps, se li dóna una estona de fer la gràcia. És l'amic terciari que
369 cop no se'ls hi dóna més temps. I són concrets: una persona amb síndrome de Down o el
que surt dos segons amb algun tipus de diversitat múltiple. Però ja està.

362 @Moderador: Cap més? Perquè si no comencem a parlar de quina responsabilitat tenen
els mitjans en la perpetuació de la discriminació capacitista. Tenen responsabilitat?

363 @Persona 8: Pots repetir la pregunta?

364 @Persona 10: Jo no l'he entès.

@Moderador: La responsabilitat dels mitjans en la discriminació, les formes de
discriminació que patiu: la invisibilització, el que hem comentat...

370 @Persona 10: El que crec és que no ho saben.

371 @Persona 7: Si no es representa un cas d'una persona així, doncs no pots trobar-li ni part
positiva ni part negativa.

@Persona 6: Penso que tota la responsabilitat, però si tu exclous una part de la societat
ets responsable. L'homogeneïtzació ha de parlar per tota la població, no per
puntualment quan interessa. Aquest per mi és el problema.

@Persona 10: Per mi falta que els mitjans de comunicació tinguin informació, que
tinguin coneixement de tot tipus de discapacitat. Si tinguessin coneixement de tot els
372 tipus de discapacitats que hi ha al món podrien fer coses d'aquestes i podrien, entendre-
373 ho no, però com a mínim saber tot el que hi ha per poder comunicar-ho.

374 @Persona 8: Però com els hi fas arribar?

@Persona 5: Clar, això és el meu dubte, com fer-li arribar als que es dediquen això la
importància, que és responsabilitat seva, per dir-ho així, no sé com dir-ho, fer arribar
375 aquesta informació i no d'una manera negativa: la situació és així. No sé, per mi ho
haurien de transmetre.

376 @Persona 10: Ho haurien de saber.

@Persona 6: És normalitzar.

377 @Persona 10: Totalment, exacte. Però per això primer abans han de saber els mitjans de
378 comunicació que existeix tot això.

@Persona 5: Que no estiguem apartats. És que estem apartats.

@Persona 10: I llavors comunicar-ho. Però no ho sabran.

@Persona 6: No ho saben.

@Persona 9: Jo crec que sí. Si tu vols transmetre notícies i de debò l'objectiu, se suposa,
és representar la realitat de la societat et pots informar. El que passa és que no fan cap
379 esforç perquè volen ser interessants pel públic majoritari.

380 @Persona 5: Exacte.

@Persona 9: La informació és complicada perquè n'hi ha poca, però hi és, el que passa
és que no volen fer la voluntat perquè no és l'objectiu. Llavors, són responsables de que
això es difongui? No ho sé, però m'agradaria que ho fessin.

381 @Persona 10: Sí.

382 @Persona 9: Ara, si per ells el més important és guanyar audiència...

@Persona 5: En això costa molt perquè és un tema que, com hem dit, està apartat.

Aleshores s'ha de buscar la manera de que això sigui atractiu, com ha dit ella la paraula:
la realitat, normalitat.

@Persona 9: Sí.

385 @Moderador: Sentiu-vos lliures perquè hem obert el següent apartat i ja heu començat a
parlar, que és solucions. Com poden contribuir els mitjans a erradicar el capacitisme?

386 @Persona 10: L'única manera de que es canvies això és que una persona, un bon
387 director, no sé com dir-ho, un professional important de mitjans de comunicació que li
passés una cosa així. Per poder difondre-ho i que s'entengués a tot el món. Però per
388 desgràcia això no passa. Jo crec que és l'única manera de que les persones importants
dels mitjans de comunicació veiessin tot el que hi ha i poder comunicar-ho d'alguna
manera. No sé si això és una mica improvisat, però és l'única manera. No sé, si no ho
comuniques. És el que tu has dit, no sé quina paraula has fet servir però és com la
majoria del món. O sigui, hi ha molta gent amb discapacitat. Per què no surten?

387 @Persona 5: Es veu com algo negatiu. Crec que s'hauria de buscar la manera...

388 @Persona 6: Perquè no interessa.

389 @Persona 10: Perquè no interessa, però per això dic: com pot ser? Interessa a tota la
gent com nosaltres.

390 @Persona 6: Mira, jo sempre dic que els discapacitats som els miralls amb que la gent
no es vol veure reflexat. Quan som molt evidents la gent es sent molt incòmode.

391 @Persona 9: Totalment.

392 @Moderador: Quines accions els hi podríem exigir als mitjans? Especialment als
mitjans públics i, unes reflexions que ja han sortit, més o menys: el problema de
l'accessibilitat física dels mitjans de comunicació dels platós, dels llocs on es roden les
sèries... Això potser ja ens ho podem saltar perquè ja ha estat comentat. L'accessibilitat
dels continguts, no n'hem parlat...

393 @Persona 9: Però seria important.

394 @Moderador: Sí... I que hi ha poques tècniques. Als mitjans de comunicació hi ha
poques professionals darrera de la càmera. Ara comença a visualitzar-se davant de la
càmera, hi ha poques, però encara menys hi ha persones amb diversitat funcional...

@Persona 6: A mi em fa llàstima perquè jo soc treballadora social i no em deixen
treballar perquè diuen que no puc treballar de cara al públic.

@Persona 9: És absurdíssim.

@Persona 6: I ara m'han trucat per fer una obra de teatre davant del públic. No té sentit.

@Persona 8: Crec que en aquest cas s'ha d'exigir una mica de control sobre els
continguts que dones i com ho dones. No perquè no ens afecti en el nostre col·lectiu sinó
perquè nosaltres també podem donar la nostra opinió i que hi hagi un diàleg entre el que
es veu als mitjans de comunicació i entre el que diem nosaltres i el col·lectiu perquè si
no mai et sentiràs representat en algo que no ha existit. Per tant o ets tu qui crea
400 contingut i et tu qui diu: "vull fer això i segueixo per aquest camí i no m'importa el que
em diguin. Vaig fent fins que em senti reconeguda", o haver-hi un diàleg per les dues
401 parts per dir: "tu fas aquesta part i nosaltres fem això" perquè es puguï arribar a veure
402 més. Si no passen moltes coses que la gent les fa per desconeixement o perquè no li han
403 explicat que no s'han de fer així.

404 @Persona 5: A nivell públic penso també que qui prengui les decisions hauria de tenir
més coneixement perquè de vegades les decisions a nivell públic les prenen persones
405 que no tenen prou informació i s'equivoquen. M'ho invento: posen en cadira de rodes
una cosa que realment és incorrecte i no pots arribar fins allà. M'ho he inventat, eh, però
coses que realment la persona que pren la decisió ha de tenir molt coneixement de la
realitat. Això indica que hauria de participar gent amb aquest problema i això crec que
no es fa.

@Persona 9: Fomentar la implicació dintre dels mitjans mateixos de persones amb
diversitat.

@Persona 5: Exacte.

@Persona 9: Potser ho aniria diversificant tot.

@Persona 5: Si no, no surt bé. És impossible.

@Persona 9: Em flipa: ajudes socials però diversitat no. Si precisament és el tema.

@Persona 5: Però aquesta persona que ha pres aquesta decisió no té prou coneixement.

- 406 @Persona 9: Però els que treballen en això...
- 407 @Persona 5: Però que treballis allà no vol dir... els han de formar. Els haurien de formar
- 411 en aquest tema. Aquest tema està sempre aïllat i la gent que treballa en serveis públics hauria de rebre cursos, diga-li com diguis, però prou informació. I compartir-ho i tenir grups en els que puguin parlar amb gent amb això.
- 408 @Persona 9: Ja.
- 409 @Persona 5: Això ajuda moltíssim a entendre.
- @Persona 10: Però això ens els mitjans també: són els periodistes els qui haurien de fer això.
- @Moderador: Estic d'acord, però haurem de plegar perquè ha passat molta estona. La Jessi va molt fora de temps perquè té una obra de teatre aquesta tarda. Han sortit coses
- 412 molt interessants. Si alguna persona s'ha quedat amb alguna idea en ment que pensi que és imprescindible dir ara és el moment. Si no, han sortit molts temes. En resum, s'ha començat... havíem de fer un altre ordre però ha sortit...
- 413 @Persona 10: En resum: que els periodistes informin molt més dels temes de discapacitats.
- 414 @Persona 5: Sí.
- 415 @Persona 10: De tot tipus. Perquè la nostra és invisible. Aquesta no surt.
- @Moderador: Hi ha hagut un debat que no ha estat resolt: hi havia dos opinions. Crec que les persones més bel·ligerants amb aquest tema de si una persona amb diversitat funcional pot representar papers... totes les opinions són bones però casualment les persones més bel·ligerants són les persones que més treballen en el tema, els que feu teatre. És el tema que més em sembla...
- 416 @Persona 7: Ho sento però jo he de marxar. A la una havia d'estar a Sants.
- 417 @Moderador: Moltes gràcies per venir i ja està.
- 418 @Persona 5: Moltes gràcies a tu.
- 419 @Persona 10: Sí, gràcies a tu, eh. Ha estat bé. Ens informaràs quan estigui.
- 420 @Moderador: Sí.
- 421 @Persona 10: Quan ho tinguis tot.